

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 8. årgang. ISSN: 2446-0079

Læs Den smalle bog fast

Den smalle bogs skribenter

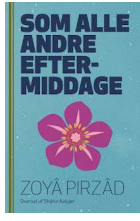
Kontakt og kolofon

Arkiv

Romansatire

Lavmælte noveller om kvinder i Iran

Zoyā Pirzād: "Som alle andre eftermiddage", 2022, oversat fra persisk af Shahin Aakjær, Rebel With a Cause, 107 sider. Af Egil Hvid-Olsen De...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og andre kulturanmeldelser, herunder kunst og klassisk musik. Tidsskriftet bringer desuden lejlighedsvis skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den smalle bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den smalle bog
- Steinbeck: Egil Hvid-Olsen introducerer 15 af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

torsdag den 29. juni 2023

Menneskets søgen efter det universelle

Claus Grymer:
Havet og ingenting
Noveller, 146 sider
Illustreret af Lene Højberg Hyggum
Forlaget Læselyst

Claus Grymer er en helt speciel forfatter. Jeg tror det første jeg læste af ham, var en roman om to mennesker med det der i dag hedder funktionsvariation. Det var helt usædvanligt på det tidspunkt hvor man rask væk skrev romaner om mænd der var vanvittige, perverse eller grænsende til psykopater, men ikke om den gruppe af mennesker iblandt os som altid træder lidt i baggrunden.

Også nogle af fortællingerne i Claus Grymers seneste novellesamling *Havet og ingenting* handler om mennesker som ikke bevæger sig frit rundt på grund af den ene eller den anden funktionsnedsættelse.

Havet og ingenting

Noveller af Claus Grymer

gore hende rigtig tilfreds. For hun skammer sig over ham fordi han stammer.

I samlingen tager Claus Grymer tematikken om det ufuldstændige menneske videre. Fortælleren i novellen *Et menneske* bliver besøgt hos byens kendte digter, der er ramt af demens. Der bliver et lille indre trekantendrama, når fortælleren husker tilbage på nogle scener i skolen, hvor digteren underviste i gymnasiet og hvor klassens kønste pigeturde spørge ham om forhold i forfatterskabet, som besøgsvennen dengang ikke vovede.

Også i denne novelle er det at komme ud og se havet er et motiv. Fortællingerne er spændt op mellem begrænsninger og drømmen om frihed. Begrænsningerne kan synes små og ligegyldige, men det er hæmninger vi alle har og alle kender, hvad enten de er fysiske eller mentale. Og det store billede *havet*, som flere personer kæmper for at komme ud og se, bliver så en mental metafor for alt det personer ikke selv rummer: Åbenhed, grænseløshed og forankring i sind og selvforståelse, storhed, vindens frihed i betydningen sjælels fri bevægelse.

I den sidste novelle bruger Grymer igen det samme motiv, men havet er skiftet ud med huset. Huset som forankring, verested, drømmenes arne. Den handler om en kvinde der har mistet sin mand, og samtidig også et fritidshus som hun nu ikke længere har mulighed for at sætte i stand. Men gennem at hun griber livet som moder hende, får hun også mulighed for at få sit hus tilbage.

Mange, hvis ikke alle fortællingerne trækker på Claus Grymer egen livsverden. Han er jo selv både forfatter og kritiker - figurer som optræder i fortællingerne - og tab og andre udfordringer, som han har fortalt offentligt om, spejler sig i fortællingerne. Han drives mod en karakteristik af noget universelt menneskeligt i alle fortællingerne, men det er ikke alle fortællingerne som alle læsere vil opleve når frem til dette universelle. Nogle af fortællingerne forbliver i det lille. Det begrænsede.

Det er derfor også svært at give en karakteristik eller anmelde fortællingerne. For læseren ønsker at det universelle, det der har kontakt med den alment menneskelige, er indlejret i fortællingerne på en befriende måde. Men det er det ikke og det kan det ikke være i fortællinger, der i sit udgangspunkt er solidarisk med mennesker, som ganske enkelt ikke er velsignet med den frie bevægelighed på alle niveauer.

Indsendt af Jakob Brønnum

Etiketter: boganmeldelse, noveller

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Skriv en kommentar

Claus Grymer og havets storhed og tab

Havet og ingenting

Noveller af Claus Grymer

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2023 (28)

▼ juni (6)

Carl Nielsen og det tilbageholdte åndedræt

Menneskets søgen efter det universelle

Lavmælte noveller om kvinder i Iran

Det er svært at være alene/ måske er det her frihe...

Provinlsruens afsløringer

Fælles forståelse på tværs af tid

► maj (7)

► april (4)

► marts (3)

► februar (6)

► januar (2)

► 2022 (71)

► 2021 (66)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- aforismer (1)
- antologi (4)
- biografi (2)
- boganmeldelse (182)
- bogpræsentation (1)
- børnebog (1)
- dagbøger (3)
- digtsamling (44)
- En litterær refleksion (10)
- essay (12)
- eventyr (8)
- fabler (5)
- faglitteratur (23)
- Galleri Den smalle bog (3)
- klassikerlæsning (38)
- Klassisk musik anmeldelse (10)
- kortroman (17)
- Kunstanmeldelse (9)
- kunstbog (18)
- lyrik (7)
- noveller (23)
- prosa (35)
- prosadigt (4)
- roman (65)
- tidsskriftanmeldelse (1)

Sidevisninger i alt

184,069

Nyere indlæg

Start

Ældre indlæg

Abonner på: Kommentarer til indlægget (Atom)